

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 25 септември 2014 г. по дело Spirlea/Комисия, T-306/12,
- да се отмени решението на Комисията от 21 юни 2012 г. с което на г-н и г-жа Spirlea се отказва достъп до поисканите документи и
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата си.

В първото основание жалбоподателят посочва, че Общият съд е допуснал грешка при тълкуването на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията („Регламент за прозрачността“) ⁽¹⁾, като е приел, че когато се позовава на изключението, свързано с процедурите по разследване, Комисията може да се основе на обща презумпция, за да откаже достъпа до документи, свързани с процедурата EU Pilot като етап, предхождащ евентуалното формално образуване на производство за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка, и че Комисията не е допуснала грешка при прилагането на правото, като е изтъкувала посочената разпоредба от Регламента за прозрачността в смисъл, че може да отхвърли заявлението за достъп до спорните документи, свързани с процедура EU Pilot, без да ги подложи на конкретна и индивидуална проверка.

Във второто основание жалбоподателят посочва, че Общият съд е изтъкувал неправилно последната част от изречението от член 4, параграф 2 от Регламента за прозрачността, стигайки до извода, че Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че не е налице по-висш обществен интерес по смисъла на тази разпоредба, който да обоснове оповестяването на спорните документи

В третото основание жалбоподателят изтъква, че Общият съд е приложил неправилно правото на Съюза, като е приел, че във връзка с жалба за отмяна, подадена на основание член 263 ДФЕС, дори и когато делото следва да се разгледа с оглед на Регламента за прозрачността, законосъобразността на обжалвания акт трябва да се преценява в зависимост от фактическите и правните обстоятелства, съществуващи към датата, на която е приет актът.

⁽¹⁾ ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76.

Жалба, подадена на 5 декември 2014 г. от Dansk Automat Brancheforening срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 26 септември 2014 г. по дело T-601/11, Dansk Automat Brancheforening/Европейска комисия

(Дело C-563/14 P)

(2015/C 046/38)

Език на производството: датски

Страни

Жалбоподател: Dansk Automat Brancheforening (представители: К. Dyekjær, Т. Nøg и J. Flodgaard, advokater)

Други страни в производството: Европейска комисия, Кралство Дания, Република Малта, Betfair Group plc, Betfair International Ltd, European Gaming and Betting Association (EGBA)

Искания

- да се отмени решението на Общия съд от 26 септември 2014 г. по дело T-601/11,
- да се постанови, че жалбата по дело T-601/11 е допустима,

- делото да бъде върнато на Общия съд, за да се произнесе по съществуващата първоинстанционна жалба,
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски във връзка с производствата пред Общия съд и пред Съда, а при условията на евентуалност — встъпилите страни да бъдат осъдени да понесат направените от тях съдебни разноски във връзка с производствата пред Общия съд и пред Съда.

Основания и основни доводи

Главното посочено основание за обжалване е, че решението на Общия съд да отхвърли първоинстанционната жалба като недопустима е постановено при неправилно тълкуване и/или прилагане на предвидените в член 263, четвърта алинея ДФЕС условия за наличието на право на обжалване на решение на Комисията на основание член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС.

В частност Общият съд приложил неправилно понятието „лично засягане“ по член 263, четвърта алинея ДФЕС, доколкото не го тълкувал и приложил в съответствие с практиката на Съда. Във връзка с това: 1) Общият съд неправилно приел, че понеже мярката, която нанася вреда на отделните членове на сдружението жалбоподател, е неблагоприятна и за други лица, то тези членове не са лично засегнати; 2) той неправилно приел, че въпросните членове се позовават единствено на качеството си на конкуренти на получателите на помощта, и 3) съответно не отчел значението на конкретните изчисления, представени от жалбоподателите, за да докажат, че помощта засяга положението им на пазара; 4) освен това — в допълнение към оплакването по точка 1 — Общият съд не взел предвид обстоятелството, че мярката със съществени неблагоприятни последици не е еднаква за всички оператори; 5) той неправилно приел, че жалбоподателите трябва да докажат действително настъпил спад в приходите им, за да са легитимирани да обжалват решението; 6) Общият съд неправилно отхвърлил твърденията във връзка с вредата по съображение за наличие на други, неконкретизирани причини за тази вреда; и 7) отказал да приложи по-смекчени условия за наличието на право на обжалване, така че да се вземе предвид обстоятелството, че решението на Комисията да разреши помощта на основание член 107, параграф 3, буква в) не е било предмет на същински предварителен контрол по административен ред.

Наред с това Общият съд 8) приложил неправилно понятието „подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение“, доколкото приел, че обжалваното пред него решение предполага такива мерки за изпълнение, и 9) неправилно осъдил жалбоподателя да заплати съдебните разноски на встъпилите страни.

**Жалба, подадена на 8 декември 2014 г. от Romonta GmbH срещу решението, постановено от
Общия съд (пети състав) на 26 септември 2014 г. по дело T-614/13, Romonta GmbH/Европейска
комисия**

(Дело C-565/14 P)

(2015/C 046/39)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Romonta GmbH (представители: I. Zenke, M.-Y. Vollmer, Rechtsanwältinnen)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 26 септември 2014 г. по дело T-614/13, както и
- да отмени Решение 2013/448/ЕС на Европейската комисия от 5 септември 2013 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, доколкото в член 1, параграф 1 от това решение се отказва разпределяне на допълнителни квоти за третия период на търгуване с квоти за емисии за периода от 2013 г. до 2020 г., поискани въз основа на клаузата относно случаи на крайно затруднено положение, предвидена в член 9, параграф 5 от ТЕНГ ⁽²⁾,
- при условията на евентуалност да върне делото за окончателно решаване от Общия съд,